

Sygn. akt I C 2941/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Zalewska

Protokolant: Grzegorz Chodacz

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa m.(...)

przeciwko I. P.

o zapłatę

orzeka

1. **zasądza od pozwanej I. P. na rzecz powoda m. (...) kwotę 185,60 zł (sto osiemdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 03 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,**
2. **odstępuje od obciążenia pozwanej kosztami postępowania w sprawie.**

Sygn. akt: I C 2941/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 września 2013 roku (data prezentaty) Miasto (...)wniosło o zasądzenie od I. P. kwoty 185,60 zł z ustawowymi odsetkami o dnia 18 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty.

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, iż pozwana w dniu 18 grudnia 2012 r. korzystała z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Podniósł, iż zobowiązał pozwaną do uiszczenia kwoty 180 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 5.60 zł czego pozwana nie uczyniła (pozew – k. 1 – 3).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 27 września 2013 r. w sprawie I Nc 6839/13 Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia nakazał pozwanej, aby zapłaciła na rzecz powoda kwotę 185,60 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 2 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 67,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k. 6).

Złożonym w terminie sprzeciwem od powyższego nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu podniosła, iż posiadała bilet 20 – minutowy, który momencie kontroli stracił swoją ważność. Ponad to pozwana wniosła o zwolnienie od kosztów sądowych wskazując na swoją trudną sytuację prywatną i finansową (k. 19-11).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 grudnia 2012 r. pozwana I. P. korzystała z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Kontroler przewoźnika środka transportu wystawił wezwanie do zapłaty dotyczące należności za przewóz – 5,60 zł. i opłaty dodatkowej – 180,- zł., łącznie w kwocie 185,60 zł. wskazując, że podstawą nałożenia opłaty jest brak ważnego dokumentu przewozu (dowód : k. 5).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy dokumenty. Sąd dał wiarę tym dokumentom, gdyż ich prawdziwość i wiarygodność w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału nie nasuwa żadnych wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Nie ulega wątpliwości, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy przewozu osoby. Do powstałego stosunku prawnego zastosowanie ma Ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r., Nr 50, poz. 601 z późn. zmianami) – art. 1 tejże ustawy.

Stosowanie do przepisu art. 16 ust. 1 powołanej ustawy umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym.

Zgodnie z § 1 ust. 3 regulaminu przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego w M. (...)ustalonego w Uchwale nr XXX/596/2004 Rady M. (...)z dnia 13 maja 2004 r. w sprawie regulaminu przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego w M. (...)– za zawarcie umowy przewozu uważa się wejście do pojazdu, a w metrze – wejście do strefy biletowej.

Pasażer niezwłocznie po zawarciu umowy przewozu zobowiązany jest skasować bilet papierowy lub aktywować bilet zakodowany na (...) Karcie Miejskiej. W przypadku natomiast konieczności zakupu biletu u obsługi pojazdu pasażer bezpośrednio po wejściu do pojazdu obowiązany jest udać się do obsługi pojazdu celem zakupu biletu. Brak możliwości zakupu biletu u obsługi pojazdu – nie zwalnia pasażera z odpowiedzialności za przejazd bez ważnego biletu.

W razie stwierdzenia w czasie kontroli stwierdzonej przez przewoźnika lub osobę przez niego upoważnioną braku odpowiedniego dokumentu przewozu, przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty. (art. 33a ust. 1 i 3 ustawy Prawo przewozowe).

W świetle § 3 Załącznika do Uchwały Nr XXVI/858/2008 Rady Miasta Stołecznego W. z dnia 13 marca 2008 r., tytułu II ustalenia dodatkowe do Taryfy przewozowej działu II bilety i opłaty rozdziału I postanowienia ogólne - bilet stanowi dowód wniesienia opłaty i uprawnia do korzystania ze środków lokalnego transportu zbiorowego M.st. W. wyłącznie po jego skasowaniu lub aktywowaniu.

W myśl § 14 załącznika do ww. Uchwały bilety krótkookresowe i długookresowe oraz długookresowe na 1 linię są ważne na dowolną liczbę przejazdów w okresie od momentu ich skasowania lub aktywowania do upływu terminu ważności biletu.

Zgodnie zaś z § 19 ust. 1 powyższego załącznika „w przypadku, gdy pasażer w momencie kontroli biletowej nie może wylegitymować się ważnym biletem imiennym nałożona opłata dodatkowa zostanie anulowana, jeżeli w ciągu 7 kolejnych dni od daty zdarzenia zostanie przedstawiony ważny bilet imienny w wyznaczonych punktach obsługi pasażerów. Anulowanie opłaty dodatkowej uzależnia się od uprzedniej weryfikacji ważności biletu (wraz z ewentualnymi uprawnieniami do ulgi) w momencie kontroli oraz od uiszczenia opłaty manipulacyjnej. W przypadku, gdy pasażer w czasie kontroli biletowej nie może wylegitymować się ważnym dokumentem uprawniającym do przejazdu ulgowego albo bezpłatnego, nałożona opłata dodatkowa zostanie anulowana jeżeli w ciągu 7 kolejnych dni od daty zdarzenia zostanie przedstawiony odpowiedni dokument w wyznaczonych punktach obsługi pasażerów. Anulowanie opłaty dodatkowej uzależnia się od uprzedniej weryfikacji ważności dokumentu uprawniającego do przejazdu ulgowego albo bezpłatnego w momencie kontroli oraz uiszczenia opłaty manipulacyjnej.”

W świetle powyższego należy odmówić racji pozwanej wskazującej na okoliczność posiadania biletu 20-minutowego na okaziciela, którego ważność nieznacznie przekroczyła limit czasowy w momencie kontroli. W takiej bowiem sytuacji (posiadając bilet czasowy), pasażer musi się liczyć z koniecznością skasowania dodatkowego biletu.

Zgodnie z powołanymi wyżej postanowieniami, nieokazanie w czasie kontroli ważnego biletu jest równoznaczne z jego brakiem i podstawą do nałożenia kary zgodnej z regulaminem - opłaty dodatkowej. Możliwość następczego anulowania nałożonej opłaty dodatkowej poprzez okazanie ważnego biletu jest dopuszczalna jedynie w przypadku posiadania ważnego biletu imiennego. W przypadku biletów na okaziciela takiej możliwości nie ma, co jest oczywiście zasadne ze względu na brak możliwości sprawdzenia czy dana osoba rzeczywiście była w czasie kontroli uprawniona do przejazdu na podstawie tego biletu.

Pozwana posługiwała się biletem na okaziciela, z tego też względu nie ma możliwości anulowania nałożonej na nią kary pieniężnej.

W niniejszej sprawie bezspornie pozwana nie wypełniła nałożonego na nią obowiązku, albowiem przebywając w autobusie nr (...) posiadany przez nią bilet w momencie kontroli stracił ważność. Dlatego też Sąd zasądził od pozwanej kwotę dochodzoną pozwem.

Rozstrzygnięcie o odsetkach oparto na treści art. 481 § 1 i 2 Kodeksu cywilnego. Pozwana była zobowiązana do zapłaty należności w terminie 14 dni od daty wystawienia wezwania do zapłaty, co miało miejsce w dniu 18 grudnia 2012 r., zatem pozwany winien zapłacić zaległość w terminie do dnia 2 stycznia 2013 r. Odsetki należne są od dnia następnego, czyli w sprawie niniejszej od dnia 3 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 102 kodeksu postępowania cywilnego, zgodnie z którym wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Pozwana jest osobą bezrobotną, opiekującą się swoim ojcem, który posiada pierwszą grupę inwalidzką, z tego względu Sąd uznał za uzasadnione nieobciążanie go kosztami procesu (punkt II wyroku).

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Z: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pozwanej z pouczeniem oraz pełnomocnikowi powoda.